

Каравеловъ. Невъзможно е! Мамишъ се! Какво е това „Отечество“?

Ботевъ. Докато бѣше въ Австрия, работата тукъ се измѣни. Не ти ли казахъ?

Каравеловъ. Тази сутринъ пристигнахъ и току-що говорихъ съ дѣдо владика и членоветъ на „Добродетелната дружина.“ Нищо нѣма да се промѣни... Нѣма подобно нѣщо!

Ботевъ (високо). А! Нѣмало подобно нѣщо ли? Значи сж те измамили! Азъ ти го казвахъ още въ воденицата! Вестникътъ нѣма да се казва както искаше ти, зеръ думата „Свобода“ е доста опасна, може да ни изложи предъ всеилнитѣ! А и програмата ти е промѣнена. Мислѣхъ, че знаешъ вече! Ето и коректурата на първия брой!

Каравеловъ (разгрѣща гнѣвно листа, чете). „Отечество“.

КАРАВЕЛОВ /разгрѣща гнѣвно листа, чете високо/ "Отечество". Брой първи. Първоначална програма/пребрѣжда с очи редовете/ Как? Нали беше решено да имаме връзки само с малки поробени като нас страни? За какво ни са връзки с велики сили? Нам е нуженъ съюзъ съсъ сѣрби, жърци, румѣни и арнаути - за да разрушимъ с общи усилия гнилата империя на султана!

ВЛАДИКАТА. Ами Русия? Нали и тя е славянска страна като нас? Ако тя не ни помогне, та кой?

БОТЕВ. Ние тука, малките, сме равни. Един другиму ще си помогнем и всеки ще си знае своето... Само разумниятъ и братски съюзъ между народите може да въдвори истинна свобода, братство, равенство и цастие на света.

ВЪЛОГИ ГЕОРГИЕВ. Ти, Христо, не се бъркай в тия неща. Ние си имаме работа с бай Каравелов...

БОТЕВ. Прощавай, Вълогий... Но роднинството не ти дава право да се държишъ така с мене /къмъ всички нотабили/ Ако смятате, че като секретар на читалището, затова съмъ длъженъ да мълча като роб, крива ви е сметката. Тавамъ си останалата като секретар. Не ви ща ни меда, ни хилото. /Венета отчаяно чупи ръце, иска да му каже нещо, ала не смее/ Няма да ми съвръжете устата с никаква служба. Връщамъ ви я! Сбогомъ! /тръгва/.

КАРАВЕЛОВ /следвайки го/ Сбогомъ, господа. Прощавай, дядо владика. Не можемъ да се разберемъ. Никога няма да стана редактор на вашия вестник! /Отива си, следванъ от Паталия. Венета пада съкрушена в едно кресло, закрива лице. Гостите, поразени, тихо и оживено коментират/

/Завеса/